

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204091
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2012:5412204091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35697270, proti žalovanej: K. C., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., I. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 276,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 30,- eur s 8,75 %-ným úrokom z omeškania za obdobie od 28.11.2012 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Žalovanej sa náhrada pomernej časti trov nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 19.09.2012 sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 276,87 eura s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 25.02.2011 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že so žalovanou uzavrel 09.10.2003 Zmluvu č. A1009743 (ďalej len "zmluva"), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky (ďalej len "VP"). V zmysle predmetnej zmluvy vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá žalovanej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a ku ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 497,91 eura s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka (Rozsudok KS Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011), v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky a v kontexte s ust. čl. 3 bod 3.7. Dodatku sa žalobca touto žalobou domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson W910i, a to vo výške 282,15 eura (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu (ďalej len „MT“) a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala MT za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a MT za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta

nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom prívodiť žalovanej neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia zmluvy (konkrétne dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaná v Dodatku v čl. 3 bod 3.7 vyhlásila, že si je vedomá, že MT/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za MT boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi je nasledovný: akciová cena 16,27 eura, predajná cena 298,41 eura, uplatnená škoda/výsledná suma 282,15 eura. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 28,52 (správne 282,14) eura, vyfakturovaných v období 10/2010 - 12/2010. Žalobca pokusom o pokonávku z 10.02.2011 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za MT, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku reagovala celkovou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby a čiastočnou úhradou z náhrady škody vo výške 33,80 eura. Uplatnený úrok z omeškania z dlžnej sumy, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 25.02.2011, odôvodnil poukazom na čl. 11, bod 11.14 VP. Uplatnená pohľadávka voči žalovanej teda predstavuje nárok na zaplatenie sumy 276,87 eura, uplatnený vo výške škody v súlade s ust. čl. 3 bod 3.7. dodatku, ktorá podľa žalobcu podľa jeho názoru preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodne osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprímerane vysokú, ponechal na voľné rozhodnutie súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Žalovaná vo výpovedi na pojednávaní 03.12.2012 uviedla, že na úhradách za služby nemá žiaden dlh voči žalobcovi, keďže tento dlh vyrovnala potom, ako jej bola doručená výzva na jeho zaplatenie daná listom z 10.02.2011. Okrem toho uhradila ďalších 24,38 eura a sumu 4,14 eura. Uhradených navyše mohlo byť celkovo aj tých 33,80 eura, uvádzaných žalobcom, že ich uhradila po tom, ako jej bol doručený pokus o pokonávku. Zaplatila totižto ešte zhruba ďalšie 4,- eurá navyše. Zmluvnú pokutu, ktorú od nej žiadal žalobca, tú neplatila. Potvrdila, že bola v omeškaní so zaplatením úhrad za služby, prečo ju aj žalobca odpojil. Ona aj žiadala, aby ju znova pripojili, ale sa tak nestalo.

Súd konal a rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti na základe ním predložených dôkazov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že účastníci konania dňa 09.10.2003 uzavreli zmluvu o pripojení č. A100974 (zmluva), ku ktorej dňa 30.01.2009 uzavreli dodatok. Predmetom zmluvy v znení uvedeného dodatku bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu (Paušál Klasik 100 XXL hovory) s bonusmi ponuky „Výmeny 2008“ zo dňa 01.01.2009, s aktiváciou aj služby Orange World mini. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Predmetom dodatku bol o.i. predaj mobilného telefónu zn. Sony Ericsson W910i z majetku žalobcu so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 16,27 eura (čl. 1 bod 1.2 dodatku). V čl. 2 bod 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov, na obdobie ktorej bola v bode 2.5 dodatku pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovanou, uvedených o.i. v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä, ale nielen, nezaplatenie splatnej ceny za služby) dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 497,91 eura. Žalovaná nezaplatila v lehote splatnosti cenu služieb, ktoré jej boli vyúčtované faktúrami žalobcu, týkajúcimi sa zúčtovacieho obdobia 10/2010 a 12/2010 v celkovej výške 28,52 eura.

Listom z 10.02.2011 označeným ako „pokus o pokonávku“, ktorý bol žalovanej doručený 16.02.2011, žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie splatnej pohľadávky vzniknutej za vyššie uvedené obdobia v celkovej výške 28,52 eura (24,38 + 4,14) v lehote do 24.02.2011. Súčasne ju vyzval, aby v tejto lehote zaplatila aj zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eura, teda celkovo 526,43 eura.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného v dodatku k zmluve o pripojení, žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku. Keďže dodatok bol uzavretý 30.01.2009, doba viazanosti bola do 30.01.2011. Vychádzajúc z obdobia, za ktoré podľa žaloby mala žalovaná porušiť svoju povinnosť včas a riadne uhrádzať cenu za poskytnuté služby vyúčtovaných faktúrami žalobcu, k čomu malo prvýkrát dôjsť v mesiaci október 2010, čo nespochybňovala ani žalovaná, došlo k tomuto porušeniu po uplynutí cca 21 mesiacov z dohodnutej doby viazanosti, teda žalovaná nedodrжала svoju povinnosť riadneho a včasného uhrádzania svojich záväzkov len počas zvyšného trojmesačného obdobia z celkovo dohodnutého 24 mesačného obdobia viazanosti.

Bolo medzi účastníkmi nesporné, že bežná predajná (nezľavnená) cena MT, predaného a prevzatého žalovanou pri uzavretí predmetného dodatku, predstavovala 298,41 eura s DPH (č. l. 4 spisu). Rozdiel medzi touto nedotovanou predajnou cenou a „zľavnenou“ cenou (vo výške 16,27 eura) predstavuje sumu 282,14 eura.

Predmetom konania je len nárok na náhradu škody vo výške 276,87 eura, predstavujúci „doposiaľ žalovanou neuhradenú škodu“, ktorá mala žalobcovi vzniknúť podľa žaloby vo výške 282,15 eura, pretože žalovaná po tom, ako jej bol doručený žalobcov pokus o pokonávku daný listom z 10.02.2011, žalobcovi uhradila nielen celú v ňom uvádzanú dovtedy neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby vo výške 28,52 eura, ale aj ďalších 5,28 eura, keďže celkovo mu uhradila 33,80 eura. Zo žalovanej istiny si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 25.02.2011 do jej zaplatenia.

Zmluva o pripojení je svojim charakterom spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase ich uzavretia) keďže bola uzavretá medzi navrhovateľom ako dodávateľom elektronických komunikačných služieb, konajúcim pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovanou ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, nekonajúcim pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Teda vzťahujú sa na ňu aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky).

V prejednávanej veci súd nezistil, že by niektorý zo žalobcom uplatnených nárokov vychádzal zo zmluvných podmienok, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľné.

Žalovanú náhradu škody vo výške 276,87 eura si teda žalobca voči žalovanej uplatňoval z titulu zľavy poskytnutej žalovanej na kúpnej cene MT, ktorý jej odpredal a ktorá zľava predstavovala celkovo 282,14 eura, na čo žalobca započítal „naviac úhradu“ žalovanej 5,28 eura (z celkovo ňou uhradených 33,80 eura). Zľava zo spotrebiteľskej ceny MT bola žalovanej poskytnutá v súvislosti so záväzkom žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dohodnutú dobu 24 mesiacov a počas tejto doby plniť si svoje povinnosti vyplývajúce z bodu 2.3 alebo 2.4 dodatku. Už bolo uvedené, že žalovaná svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu a počas tejto doby riadne si plniť svoje povinnosti, vrátane (a predovšetkým) povinnosti riadne a včas uhrádzať fakturované úhrady za poskytnuté a dohodnuté služby, porušila, k čomu došlo po uplynutí cca 21 mesiacov z celkovo dohodnutej 24 mesačnej doby viazanosti. Žalobca vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovanou s tým, že tento bude trvať (minimálne) po dohodnutú dobu viazanosti a benefit, ktorý žalovanej poskytol v podobe zľavy z predajnej ceny MT, sa mu počas tejto dohodnutej doby viazanosti vráti v rámci platieb za dohodnuté služby (dojednaný „paušál“). Tým, že žalovaná svoje povinnosti nedodrжала, prečo došlo k predčasnému ukončeniu poskytovania služieb a časť z poskytnutej zľavy, ktorej vrátenie žalobca dôvodne očakával, sa mu nevrátila. Vznik

tejto škody je pritom v príčinnej súvislosti s porušením uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanej (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o výšku škody, návratnosť zľavy vo výške 282,14 eura pri dohodnutej dobe poskytovania služieb 24 mesiacov, predstavovala v prepočte na mesiac 11,76 eura. Ak si žalovaná z dohodnutej doby viazanosti riadne neplnila svoju povinnosť po dobu cca 3 mesiace, tejto dobe zo sumy 282,14 eura zodpovedá suma 35,28 eura (11,76 x 3), od ktorej súd odrátal už uvedenú úhradu žalovanej 5,28 eura. Týmto spôsobom súd určil výšku škody žalobcu, doposiaľ neuhradenú žalovanou, ktorá je vo výške 30,- eur a vo zvyšnej časti žalovanej istiny - čo do sumy 246,87 eura s uplatneným úrokom z uvedenej sumy, žalobu ako nedôvodnú zamietol. K priznanej sume 30,- eur súd s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 28.11.2012, keďže žalovaná sa so zaplatením tejto sumy mohla dostať do omeškania najskôr dňom nasledujúcim po dni, kedy jej bola doručená žaloba žalobcu (žaloba bola doručená žalovanej 26.11.2012, takže náhrada škody sa stala s poukazom na § 563 v spojení s § 492 Občianskeho zákonníka splatnou 27.11.2012 a nasledujúci deň bol potom prvým dňom omeškania žalovanej). Túto žalobu totiž súd považoval za prvú kvalifikovanú výzvu žalobcu na náhradu škody, keďže žalobca nepreukázal, že by mal skôr vyzvať žalovanú na zaplatenie práve toho nároku, ktorý je predmetom tohto konania (do podania žaloby tento žalovaný vyzval len na zaplatenie úhrad za poskytnuté služby a tiež na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré nároky si v tomto konaní neuplatnil) - obdobne aj R 27/1977. Ku dňu 28.11.2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,75%, teda úrok z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje priznaných 8,75 % ročne. Čo do rozdielu medzi žiadaným a priznaným úrokom z omeškania zo sumy 30,- eur (jeho výšky a obdobia, za ktoré si ho žalobca uplatnil), opäť žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. ako účastníčke majúcej prevažný úspech, prináležalo právo na pomernú náhradu vzniknutých trov, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a ani z obsahu spisu súd nemal preukázané, že by žalovanej v súvislosti s týmto konaním vznikli v zistiteľnej výške nejaké trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).